

Audycja 13, Tem: „Jerozolima”, sobota 20 Kwietnia 2002, godz. 7-8 wieczór.

Dobry wieczór Państwu! W pierwszą rocznicę nadawania naszej audycji religijnej „WCZORAJ DZIŚ I NA WIEKI” witają państwa Ireneusz Kołacz, Przemysław Merski oraz Tadeusz Żurek. Nie do wiary jak ten czas szybko leci, to już upłynął cały rok spędzony, w co trzecią sobotę miesiąca na rozmowach z państwem. Pomimo upływu tego czasu trema nas dalej nie odstępuje jak państwo przyjmiecie naszą następną audycję. Przy tej okazji chcielibyśmy podziękować tym słuchaczom, którzy dzwoniąc do nas podtrzymują nas na duchu, a dla tych, którzy przekazują nam uwagi również dziękujemy za zainteresowanie naszą audycją. Na dzisiaj przygotowaliśmy temat: „JEROZOLIMA”

„Jeruzalem! Jeruzalem! Które zabijasz proroki, i które kamionujesz te, którzy do ciebie byli posyłani: ilekroć chciałem zgromadzić dzieci twoje, tak jako zgromadza kokosz kurczęta swoje pod skrzydła, a nie chcieliście?

Oto wam dom wasz pusty zostanie. Albowiem powiadam wam, że mię nie ujrzycie od tego czasu, aż rzeciecie: Błogosławiony, który idzie w imieniu Pańskim.” Mat. 23:37-39 Tymi słowami Pan Jezus na krótko przed Swoją śmiercią ubolewał nad pięknym wówczas miastem Jerozolimą.

Ale może najpierw prześledzimy, co Pismo Święte nam mówi o mieście Jerozolimie i skąd pochodzi nazwa tego miasta. Pierwszą wzmiankę o Jerozolimie mamy w Księdze Rodzaju i występuje o nazwie „Salem”, co znaczy gród albo miasto pokoju, jak czytamy: „A Melchisedek, król Salemski, wyniósł chleb i wino; a ten był kapłanem Boga najwyższego. Melchisedek, (podanie niesie, że tą niezwykłą postacią był SEM syn Noego), od którego pochodzi rasa semicka, a więc Melchisedek król Salem, (czyli dzisiejsze Jeruzalem) błogosławiący Abrahama około 2 tysiące lat przed Chrystusem, jest nazwany również „kapłanem Boga Najwyższego”, „który stworzył niebo i ziemię”. Hebrajska nazwa tego miasta w epoce perskiej była Jeruzalem, a zmieniona, przez Masoretów na Jerszalaim.

Jeruzalem jest położone na płaskowyżu o przeciętnej wysokości 800 metrów nad poziomem Morza Śródziemnego, a około 1140 metrów nad poziomem Morza Martwego. Miasto zostało zbudowane na dwóch wzgórzach wschodnie i zachodnie. Oba wzgórza poprzecinane są poprzecznie biegnącymi wcięciami i wobec tego niektórzy topografowie uważają, że Jerozolima rozłożyła się na siedmiu wzgórzach, licząc z północy na południe po stronie zachodniej: Gareb, **Golgota**, Akra, chrześcijański **Syjon**. Po stronie wschodniej Bezeta, **Moria** i Ofel, właściwy, pierwotny Syjon, miasto Dawidowe Jerozolima od otaczających ją gór oddzielona jest dwiema głębokimi dolinami: Cedronem i Gehenną. Dolina **Cedron** między miastem a Górą Oliwną przybiera nazwę doliny **Jozafata**. Druga dolina zachodnia, dawniej była zwana doliną **Hinnom**, czyli **Gehenną**.

Świątynia Salomona była wybudowana, na najwyższym punkcie wschodniego terenu, czyli na wzgórzu, **Moria**, dawnym klepisku Ornana, zakupionego od niego przez króla Dawida za pięćdziesiąt sykli srebra. 2 Sam. 24:24

Na tym wzgórzu Abraham, wyciągnął nóż by na zlecenie Pana Boga ofiarować swego syna Izaaka, Pan Bóg go powstrzymał przez anioła w ostatniej chwili i w zamian polecił ofiarować baranka uwięzionego w krzaku W Piśmie Świętym Jerozolima wymieniona jest ponad 800 razy. Była stolicą duchową i polityczną

narodu Izraelskiego. W niej była jedyna Świątynia, a na tronie królewskim Dawida miał zasiąść obiecany Mesjasz

W 606 roku przed Chrystusem Jerozolima wraz ze Świątynią Salomona została zniszczona przez najazd króla Babilońskiego Nabudohonozora a ludność została wysiedlona i zabrana do niewoli Babilońskiej. Niewola ta trwała 70 lat zgodnie z zapowiedzią proroka Jeremiasza, jako kara za nie przestrzeganie praw Zakonu. Król Judzki Sedekiasz został zdetronizowany i zabrany do niewoli zgodnie z zapowiedzią Pana Boga przez proroka Ezechiela jak czytamy: *„Tak mówi panujący Pan: Zdejm tę czapkę, a zrzuc tę koronę, która już nigdy takowa nie będzie; tego, który w poniżenie przyszedł, wywyższę, a wywyższonego poniżę W niwecz, w niwecz, w niwecz ją obrócę, czego pierwaj nie bywało, aż przyjdzie ten, co do niej ma prawo, którem mu dał.”* Ezech. 21:26-27

Pomimo że część Żydów powróciła po siedemdziesięciu latach z niewoli Babilońskiej i odbudowali miasto Jerozolimę i Świątynię, ale już prawowitego króla nigdy nie mieli. Wyglądali Mesjasza, wierząc, że przywróci im zacność królestwa z czasów królów Dawida i Salomona. Gdy przyszedł prawowity król i wjechał tryumfalnie na osłęciu do Jerozolimy, któremu ślali gałęzie palmowe, i wołali *„Hosanna! Błogostawiony, który idzie w imieniu Pańskim, król Izraelski!”* Jan. 12:13 Pomimo tego entuzjazmu po kilku dniach wołali do Piłata ukrzyżuj Go, ukrzyżuj Go, tym samym poprzez swoich przywódców naród Żydowski odrzucił swego prawowitego króla. Pan Jezus wiedział, jakie będą tego konsekwencje dla miasta Jerozolimy i narodu i dlatego zapłakał nad nim.

W siedemdziesiątym roku naszej ery rzymianie najpierw pod wodzą Wespazjana a potem Tytusa, zniszczyli miasto, Tytus nie chciał zniszczyć świątyni i wydał rozkaz by stłumić ogień na zewnątrz, jednak jeden z żołnierzy chwycił palącą żagiew i rzucił przez okno do środka, która trafiła na palny materiał i świątynia spłonęła wraz ze skarbcem i świętymi szatami. Zginęło wówczas około milion ludzi i wypełniło się proroctwo przepowiedziane przez Pana Jezusa na Górze oliwnej, z której roztaczał się piękny widok na miasto piękne pałace i świątynię, którą przebudował i rozbudował Herod. Pod względem architektury świątynię wówczas uważano za perłę środkowego wschodu. Pan Jezus przepowiada zburzenie świętego miasta i świątyni, z której *„nie zostanie kamień na kamieniu, który by nie był zwalony”*. Dlatego Pan Jezus radzi, aby w owym czasie Jerozolimę opuścić. Chrześcijanie nie chcieli brać udziału w tej wojnie i widząc, że Jerozolima jest oblegana przez Rzymian pamiętając słowa Pana Jezusa opuścili miasto.

Jerozolima była kolebką chrześcijaństwa. Tutaj Pan Jezus przychodził z uczniami obchodzić święto „Paschy”, czyli Wielkanoc. W Jerozolimie Pan Jezus został ukrzyżowany, pochowany w grobie, w trzecim dniu został mocą Bożą zmartwychwbudzony i tam też, nie daleko od Jerozolimy, z Góry Oliwnej odszedł do nieba do swego Ojca. W Jerozolimie Apostołowie w wieczerniku otrzymali Ducha Świętego, oraz powstał w tym mieście pierwszy Zbór Chrześcijański. W tym mieście miało miejsce pierwsze prześladowanie naśladowców Chrystusa. Tutaj Św. Piotr w towarzystwie Św. Jana uczynił pierwszy cud uzdrawiając chromego tymi słowy: *„I rzekł Piotr: Srebra i złota nie mam; lecz co mam, to ci daję: W imieniu Jezusa Chrystusa Nazareńskiego wstań, a chodź.”* Dz.Ap. 3:6. Z Jerozolimy szli Apostołowie i uczniowie by w świecie rzymskim nieść poselstwo Ewangelii.

Przez wieki Jerozolima była pustkowiec a pomimo czynionych prób przez Żydów świątynia nigdy nie została odbudowana. Jedną z takich prób miała miejsce w roku 361 naszej ery, gdy cesarz Julian, który był bratankiem cesarza Konstantyna Wielkiego, nawróconego na chrześcijaństwo, zezwolił Żydom na odbudowanie świątyni w Jerozolimie. Ten krok Cesarza Juliana nie był objawem sympatii dla Żydów, ale przeciwstawieniem się chrześcijaństwu. W ten sposób cesarz Julian miał swój plan przywrócenia na nowo wpływów pogańskich, a tym samym odbudować system pogański w Cesarstwie Rzymskim. Ale w czasie zakładania fundamentów świątynnych nastąpiło nagłe trzęsienie ziemi i pracę musiano zaniechać, do której już nigdy nie powrócono. Sam cesarz Julian, który wydał to zezwolenie zginął od zabłąkanej strzały w wieku zaledwie 32-letnim. Chrześcijanie dopatryli się w tym wydarzeniu palca Bożego.

Jednak według zapowiedzi Pana Jezusa poganie mieli utrzymywać kontrolę nad Jerozolimą przez pewien ograniczony czas. Jak czytamy w Ew. Św. Łukasza: „I polegną od ostrza miecza, i zapędzeni będą w niewolę między wszystkie narody, i będzie Jeruzalem deptane od pogan, aż się wypełnią czasy pogan.” Takim punktem zwrotnym w historii Jerozolimy, było wprost niewiarygodne wydarzenie, gdy w 1917 roku wojska angielskie pod dowództwem generała Allembya zbliżyły się do Jerozolimy. Na tą wieść oddziały Tureckie w popłochu opuściły Jerozolimę, którą mieli w swoim władaniu przez 400 lat.

Pismo Święte podaje, że Żydzi nie mieli być na zawsze w niełasce u Pana Boga, pomimo że wydali na śmierć Pana Jezusa, o czym prorokowali prorocy a wyjaśnił Św. Paweł w Liście do Rzymian: „A żebyście nie mieli zbyt wysokiego o sobie mniemania, chcę wam, bracia, odsłonić tę tajemnicę: zatwardziałość przyszła na część Izraela aż do czasu, gdy poganie w pełni wejdą, (do Kościoła) I w ten sposób będzie zbawiony cały Izrael, jak napisano: Przyjdzie z Syjonu wybawiciel I odwróci bezbożność od Jakuba. A to będzie przymierze moje z nimi, Gdy zgładzę grzechy ich. Co do ewangelii, są oni nieprzyjaciółmi Bożymi dla waszego dobra, lecz co do wybrania, są umiłowanymi ze względu na praojców. Nieodwołalne są, bowiem dary i powołanie Boże” Rzym. 11:25-29. BW (Izaj. 59:20-21)

Powoli zbliżamy się do momentu, gdy Żydzi poznają Pana Jezusa jako prawdziwego Mesjasza, którego przez pokolenia wyczekiwali jak mówi prorok Zachariasz. „W owym dniu ochroni Pan mieszkańców Jeruzalemu, tak, że najstarszy wśród nich będzie w owym dniu jak Dawid, a dom Dawida będzie jak Bóg, jak anioł Pana na ich czele. W owym dniu będę dążył do tego, aby zniszczyć wszystkie narody, które wyruszyły przeciwko Jeruzalemowi. Lecz na dom Dawida i na mieszkańców Jeruzalemu wyleję ducha łaski i błagania. Wtedy spojrzą na mnie, na tego, którego przebodli, i będą go oplakiwać, jak oplakuje się jedynaka, i będą gorzko biadać nad nim, jak gorzko biadają nad pierworodnym.” 12:8-10 (BW)

Jednak zanim Żydzi uznają Pana Jezusa jako Mesjasza Jeruzalem będzie na ustach wszystkich narodów według słów proroka Zachariasza: „Owszem, stanie się dnia onego, że uczynię Jeruzalem kamieniem ciężkim wszystkim narodom; wszyscy, którzy go dźwigać będą, bardzo się urażą, choćby się zgromadziły przeciwko niemu wszystkie narody ziemi.” Zach. 12:3., Jeruzalem stanie się centrum politycznym i religijnym w mającym nadejść królestwie pod rządami Chrystusa.

Prorok Izajasz również to potwierdza: „*I pójdzie wiele ludzi, mówiąc: Pójdźcie a wstąpmy na górę Pańską, do domu Boga Jakóbowego, a będzie nas uczył dróg swoich, i będziemy chodzili ścieżkami jego; albowiem z Syonu wyjdzie zakon, a słowo Pańskie z Jeruzalemu.*” Izaj. 2:3 Syon - przedstawia sferę duchową Uwielbiony Chrystus wraz ze Swoim Kościołem, który będzie wydawał prawa a zmartwychwzbudzeni Mężowie Święci Starego Testamentu będą je przekazywać i uczyć ludzi. Św. Paweł pisze, że zasadami Królestwa Bożego będą: „ . . . *sprawiedliwość i pokój i radość w Duchu Świętym. Wówczas wypełnią się obietnice dane Abrahamowi "I błogosławione będą w nasieniu twojem wszystkie narody ziemi. . . "* Ks. Rodzaju 22:18 . Nie będzie więcej wojen, bo wiedza o Panu Bogu będzie rozpowszechniona jak dalej mówi prorok Izajasz. 11:9 „*Nie będą szkodzić ani zabijać na wszystkiej górze mojej świętej; bo ziemia będzie napełniona znajomością Pańską, tak jako morze wodami napełnione jest.*” Pan Jezus to określił: „ . . . *a będzie jedna owczarnia i jeden pasterz.*” Jan. 10:16

Z tą piękną nadzieją Królestwa Bożego, w którym to miasto Jeruzalem odegra tak wielką rolę przeznaczoną mu przez Pana Boga, żegnamy się ze słuchaczami. Mamy nadzieję, że przybliżyliśmy Wam niektóre fakty biblijne o tym mieście, które będzie błogosławieństwem dla całej ludzkości. Jak zwykle czekamy po audycji pod numerem telefonu 94 15 19 23 , powtarzam 94 15 19 23. Żegnamy się do następnej audycji 18 maja . Życzymy dobrej nocy.